27/12/2020

Ναυπάκτου Ιερόθεος: Γιατί εμβολιάστηκα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου

Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιεροθέου

Εἶμαι ἀπό τούς πρώτους στήν Ἑλλάδα πού ἔκανα τό νέο ἐμβόλιο καί μέ τό κείμενό μου αὐτό ἤθελα νά ἐκφράσω μερικές σκέψεις μου πού μέ ὁδήγησαν σέ αὐτό.

1. Ἡ πανδημία ὡς πόλεμος

Περίπου ἕναν χρόνο μᾶς ταλαιπωρεῖ ὁ νέος κορωνοϊός (sars-cov2) πού προκαλεῖ τήν ἀσθένεια covid-19, καί δημιούργησε πολλά προβλήματα στήν Ἐκκλησία, τήν κοινωνία καί τήν οἰκογένεια. Οἱ οἰκονομικές, ψυχολογικές καί πρό παντός οἱ κοινωνικές συνέπειες εἶναι μεγάλες καί δέν μπορεῖ κανείς νά τίς μετρήση καί νά τίς προσπεράση.

Τήν πρώτη περίοδο τῆς πανδημίας πού ἤμουν ἐκπρόσωπος τῆς Ἐκκλησίας, μοῦ δόθηκε ἡ δυνατότητα νά δῶ ὅλο τό θέμα πού σχετίζεται μέ τόν νέο ἰό, τίς

ἐπιπτώσεις πού ἔχει στόν ἄνθρωπο, τήν κοινωνία καί τήν Ἐκκλησία.

Ἤδη διάφοροι ἐπιστήμονες ἐρευνοῦν τό τί θά γίνη ὅταν θά περάση αὐτή ἡ ἀπειλή. Οἱ ἄνθρωποι θά ἀποκτήσουν συνήθειες διαφορετικές. Ὁ καθηγητής τοῦ Γέϊλ δρ. Νικόλας Χρηστάκης, πού εἶναι «εἰδικός κοινωνικός ἐπιδημιολόγος», παρατηρεῖ ὅτι καί στήν περίπτωση αὐτή θά συμβῆ ὅ,τι συμβαίνει σέ κάθε παρόμοια πανδημία. Δηλαδή, οἱ ἄνθρωποι κατά τήν πανδημία ἀπομονώνονται γιά νά προστατευθοῦν, καί ὅταν περάση ἡ ἀπειλή τῆς πανδημίας ἀποζητοῦν ἐλευθερίες. Ἔτσι, ὅταν περάση ἡ πανδημία, παρατηροῦνται «ἔκρηξη καταναλωτισμοῦ, σεξουαλική ἀπελευθέρωση, ἀπομάκρυνση ἀπό τήν θρησκεία» (iefimerida, 23-12-2020).

Ἡ κάθε πανδημία εἶναι ἕνας πόλεμος, ὁ ὁποῖος ἀντιμετωπίζεται μέ φάρμακα, ἐμβόλια, ἰατρική παρακολούθηση. Ὅλα πρέπει νά τεθοῦν στήν ὑπηρεσία τῆς προστασίας τῆς σωματικῆς ὑγείας, πού δέν εἶναι αὐτοσκοπός, ἀλλά μέσον γιά τήν ἀνάπτυξη τοῦ ἀνθρώπου, γιά τήν ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν του καί κυρίως τήν ἕνωσή του μέ τόν Θεό.

Σέ αὐτόν τόν πόλεμο ἕνα ὅπλο εἶναι τό ἐμβόλιο, ὅπως βέβαια γίνεται καί σέ ἄλλες ἀσθένειες. Μέ τό ἐμβόλιο ἐνισχύεται τό ἀνοσοποιητικό σύστημα τοῦ ὀργανισμοῦ μας, γιά νά ἀντιμετωπίση κάθε ξένο σῶμα –ἀντιγόνο– πού εἰσέρχεται στόν ὀργανισμό μας.

Στίς ἡμέρες μας γίνεται πολύς λόγος γιά τό νέο ἐμβόλιο καί γίνεται προετοιμασία γιά τόν ἐμβολιασμό τῶν ἀνθρώπων. Ἐπειδή ζοῦμε σέ ἕναν ἰδιότυπο ἀόρατο πόλεμο καί μάλιστα παγκόσμιο, πού γίνεται κυρίως στά Νοσοκομεῖα, ἀλλά καί στίς κοινωνίες καί τά σπίτια, δέν πρέπει νά μένουμε ἀπαθεῖς, οὔτε νά παραμένουμε στίς κερκίδες ὡς θεατές, ἀλλά νά συμμετέχουμε σέ αὐτόν τόν πόλεμο.

Σέ μιά συνέντευξη πού ἔδωσα πρόσφατα μία δημοσιογράφος (Βάλια Νικολάου) μέ ρώτησε: «Σεβασμιώτατε, θέλω νά σᾶς ρωτήσω εὐθέως. Θά κάνατε τό ἐμβόλιο κατά τοῦ κορονοϊοῦ;». Καί ἐγώ ἀπάντησα:

«Θά σᾶς ἀπαντήσω καί ἐγώ εὐθέως. Σέ ὅλα τά παιδιά μέχρι τήν ἡλικία τῶν δέκα ἐτῶν γίνονται ἐμβολιασμοί ὑποχρεωτικά γιά 13 νόσους καί προαιρετικά γιά ἄλλες 3 νόσους, δηλαδή συνολικά γίνονται 16 ἐμβόλια, καί πολλά ἀπό αὐτά εἶναι ἐπαναλαμβανόμενα. Ἐπίσης, στίς ἐπόμενες ἡλικίες γίνονται ἄλλα ἐμβόλια καί σέ αὐτά ὀφείλεται ἡ αὔξηση τοῦ προσδόκιμου ὁρίου ζωῆς.

Τά ἐμβόλια ἐνισχύουν τό ἀνοσιοποιητικό σύστημα τοῦ ὀργανισμοῦ γιά νά ἀντιμετωπίση τούς ἰούς.

Καί ἐγώ ἔχω κάνει ἐμβόλια, διότι διαφορετικά πιθανόν δέν θά ζοῦσα καί κάθε

χρόνο κάνω τό ἐμβόλιο γιά τήν γρίπη. Θά κάνω ὅμως καί τό νέο ἐμβόλιο ὕστερα ἀπό τίς ἐγκρίσεις τῶν ἁρμοδίων Ὀργανισμῶν καί τήν ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί τίς ὑποδείξεις τῶν θεραπόντων ἰατρῶν μου.

Βεβαίως, δέν δίνω συνωμοσιολογικές καί ἰδεολογικές ἑρμηνεῖες στά ἐμβόλια. Θεωρῶ ὅτι μέ τόν τρόπο αὐτό μπορῶ νά παρατείνω τήν βιολογική ζωή, χωρίς αὐτό νά εἶναι αὐτοσκοπός μου, ὥστε νά βοηθήσω ὅσο μπορῶ ὅσους μέ ἔχουν ἀνάγκη καί νά προετοιμασθῶ κατάλληλα γιά τόν θάνατό μου καί τήν συνάντησή μου μέ τόν Χριστό.

Μέ ἐνδιαφέρει περισσότερο τό πνευματικό ἐμβόλιο πού εἶναι ἡ προσευχή καί ἡ θεία Κοινωνία τοῦ Σώματος καί τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ καί στενοχωροῦμαι ὅταν τό ἀρνοῦνται στούς Χριστιανούς» (Ἐλεύθερος Τύπος, 13-12-2020).

Λίγο πρίν ἀπό τά Χριστούγεννα ὁ Ὑπουργός Ὑγείας κ. Βασίλειος Κικίλιας μοῦ τηλεφώνησε μοῦ πρότεινε νά εἶμαι ἐκεῖνος ἀπό πλευρᾶς Ἐκκλησίας πού θά λάβω μέρος στούς πρώτους ἐμβολιασμούς. Τόν εὐχαρίστησα, ἀλλά ἀμέσως τοῦ εἶπα ὅτι αὐτό εἶναι θέμα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου καί τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἐγώ πάντοτε σέβομαι τούς θεσμούς καί δέν μπορῶ νά προτρέξω. Ὅταν ἔρθη ἡ σειρά τῆς Ναυπάκτου, θά τό κάνω ἐδῶ στήν Ναύπακτο, μαζί μέ τόν Δήμαρχο καί τούς κατοίκους τῆς Ναυπάκτου. Μοῦ εἶπε ὅτι εἶχε κλείσει συνάντηση μέ τόν Μακαριώτατο καί ἐκεῖ θά συνεζητεῖτο καί αὐτό τό θέμα.

Ἐπικοινώνησα μέ τόν Ἀρχιεπίσκοπο καί τοῦ εἶπα τά ἴδια περίπου, καί ἐκεῖνος μοῦ ζήτησε νά τοῦ γράψω τίς ἀπόψεις μου γιά τό ἐμβόλιο. Κατόπιν τούτου τοῦ ἀπέστειλα τό ἀκόλουθο γράμμα.

2. Τό γράμμα μου στόν Ἀρχιεπίσκοπο

«Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Σκέπτομαι αὐτές τίς ἡμέρες τό θέμα τοῦ ἐμβολίου, τό ὁποῖο μελετῶ ἀπό πολλές πλευρές. Θά ἤθελα νά Σᾶς ἐκφράσω μερικές ἀπόψεις μου.

1. Ἀπό τήν μικρή μας ἡλικία ἐμβολιασθήκαμε πολλές φορές, καί μέ τόν τρόπο αὐτό, καί πρό παντός μέ τήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, ζοῦμε μέχρι τώρα ἀντιμετωπίζοντας τήν μεγάλη θνησιμότητα πού ὑπῆρχε στά χρόνια μας κατά τήν παιδική ἡλικία. Ὁπότε, θεωρῶ ὅτι καί στόν τομέα αὐτό εὐεργετική τήν ἰατρική ἐπιστήμη.

Γιά παράδειγμα, τήν ἀσθένεια τῆς λέπρας (νόσος Χάνσεν), πού ὑπῆρχε ἀπό τήν

ἀρχαία ἐποχή, ἀκόμη καί πρίν τόν Χριστό μέχρι τά πρόσφατα χρόνια, τήν ἀντιμετώπισε ἡ ἰατρική ἐπιστήμη μέ τά ἀντιβιοτικά καί μέ τό ἐμβόλιο τῆς φυματίωσης. Βεβαίως, ὁ Χριστός θεράπευσε λεπρούς, ὅπως τό ἔκαναν καί οἱ ἅγιοι μέ τήν δύναμη τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά αὐτό γινόταν σέ μερικούς πού εἶχαν ἰδιαίτερη πίστη καί παρά τά θαύματα, ἡ νόσος τῆς λέπρας παρέμεινε μέχρι τῆς εὑρέσεως τῶν ἀναλόγων φαρμάκων.

Αὐτό σημαίνει ὅτι ὑπάρχουν σαφέστατα ὅρια μεταξύ Ἐκκλησίας καί ἐπιστήμης. Ἡ Ἐκκλησία κυρίως ἐνδιαφέρεται γιά τήν θεραπεία τῶν δυνάμεων τῆς ψυχῆς, ὥστε νά λειτουργοῦν κατά φύση καί ὑπέρ φύση καί συντελεῖ στήν σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου, τήν θέωσή του, καί αὐτό ἔχει ἐπιδράσεις καί στό σῶμα, ἐνῶ ἡ ἰατρική ἐπιστήμη ἐνδιαφέρεται γιά τήν ὑγεία τοῦ σώματος. Βέβαια, συνεργάζονται ἡ Ἐκκλησία καί ἡ ἐπιστήμη γιά τήν βοήθεια τοῦ ἀνθρώπου στόν βαθμό πού ὑπάρχουν ἀλληλεπιδράσεις μεταξύ ψυχῆς καί σώματος.

Τελικά, ὁ θεολόγος δέν εἰσέρχεται στόν χῶρο τῆς ἐπιστήμης, ἐκτός κι ἄν εἶναι συγχρόνως καί ἐπιστήμονας, καί ὁ ἐπιστήμονας δέν εἰσέρχεται στόν χῶρο τῆς θεολογίας, ἐκτός καί ἄν εἶναι συγχρόνως καί θεολόγος. Καί ὅταν κάνω λόγο γιά θεολόγο, ἐννοῶ τόν θεούμενο ἅγιο. Ζοῦμε σέ μιά ἐποχή στήν ὁποία πρέπει νά διαφυλάσσουμε τά ὅρια αὐτά, ὥστε νά μήν φθάσουμε στόν Μεσαίωνα πού συγκρούστηκαν οἱ ἀναδυόμενες τότε ἐπιστῆμες, μέ τήν σχολαστική θεολογία τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν.

2. Στίς ἡμέρες μας γίνονται ἐμβόλια γιά πολλές νόσους, ἀπό τήν γέννηση ἑνός παιδιοῦ μέχρι τήν ἡλικία τῶν δέκα (10) ἐτῶν. Ρώτησα κάποιο ἰατρό γιά νά μέ ἐνημερώση γιά τό πόσα ἐμβόλια γίνονται στήν δεκαετία αὐτή (ἑνός ἕως δέκα ἐτῶν), καί μοῦ ἔδωσε τήν ἑξῆς ἀπάντηση.

Γίνεται ὑποχρεωτικός ἐμβολιασμός γιά δέκα τρεῖς (13) νόσους καί προαιρετικός γιά τρεῖς (3) νόσους (ἡπατίτιδα Α, ροταϊό, φυματίωση), δηλαδή δέκα ἕξι (16) συνολικά ἐμβόλια.

Ἀναλυτικά, στόν πρῶτο χρόνο, ἀπό τό τέλος τοῦ 2ου μήνα, γίνονται 6 ἐμβόλια σέ ἕνα, τό λεγόμενο ἑξαδύναμο, ἤτοι γιά διφθερίτιδα, τέτανο, πολυομελίτιδα, κοκκίτη, αἱμόφιλο τῆς ἰνφλουέντζα, ἡπατίτιδα Β΄, καί γίνεται αὐτό σέ τρεῖς δόσεις, ἤτοι 2ο, 4ο, 6ο, μήνα. Τό 7ο ἐμβόλιο γίνεται γιά πνευμονιόκοκκο· τό 8ο ἐμβόλιο γιά μηνιγγιτιδόκοκκο· τό 9ο ἐμβόλιο γιά ροταϊό· στόν 15ο μήνα γίνεται τό 10ο ἐμβόλιο γιά τήν ἰλαρά. Τό 11ο ἐμβόλιο γιά ἐρυθρά. Τό 12ο ἐμβόλιο γιά παρωτίτιδα. Τό 13ο ἐμβόλιιο γιά ἀνεμοβλογιά. Στούς 18 μῆνες γίνονται ἐπαναληπτικά ἐμβόλια γιά τήν μηνιγγίτιδα καί τήν ἡπατίτιδα. Στήν 2ετία γίνεται ἐπαναληπτικό ἐμβόλιο πνευμονιόκοκκου.

Βέβαια, σέ αὐτά πρέπει νά προστεθοῦν καί ἄλλα ἐμβόλια, πού γίνονται σέ μεγαλύτερες ἡλικίες, καί μάλιστα τό ἐμβόλιο τῆς γρίππης, πού γίνεται σέ μεγαλύτερες ἡλικίες, κάθε χρόνο, στό ὁποῖο προστίθενται καί διάφορα στελέχη.

Γιά τό νέο ἐμβόλιο γίνεται συζήτηση ἐπειδή εἰσάγεται στό mRNA γενετικά τροποποιημένη πληροφορία πού κωδικοποιεῖ τήν πρωτεΐνη τῆς ἐπιφάνειας τοῦ ἰοῦ, ὥστε νά ἐπιτευχθῆ ἀνοσολογική ἀπάντηση. Ὅμως, οἱ Παγκόσμιοι Ὀργανισμοί ἔχουν ἀποφανθῆ γιά τήν ἀσφάλειά του, καί ἐν πάσῃ περιπτώσει μέ αὐτό, παρά τίς παρενέργειές του, ὅπως ἔχουν ὅλα τά φάρμακα, ἀντιμετωπίζεται τό φάσμα τοῦ θανάτου πού θερίζει τήν ἀνθρωπότητα. Οἱ παρενέργειες πού τυχόν θά προκληθοῦν ἀπό τό νέο ἐμβόλιο θά εἶναι λιγότερες ἀπό τόν θάνατο πού προκαλεῖ ὁ sars-cov2.

Αὐτό σημαίνει ὅτι ὁ ὀργανισμός τοῦ ἀνθρώπου ἐπηρεάζεται ἀπό τίς μολύνσεις πού ὑπάρχουν στήν φύση. Καί τό ὅτι αὐξήθηκε τό προσδόκιμο ὅριο ἡλικίας τοῦ ἀνθρώπου ὀφείλεται στήν προσφορά τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης. Αὐτή μᾶς βοηθᾶ στήν παράταση τῆς βιολογικῆς ζωῆς, ὥστε νά βοηθήσουμε ὅσο μποροῦμε τούς συνανθρώπους μας καί νά προετοιμασθοῦμε καλύτερα μέ τήν μετάνοια καί τήν προσευχή, γιά νά ἀντιμετωπίσουμε τόν θάνατο καί νά συναντήσουμε τόν Χριστό.

Φυσικά, γιά τήν ἀνάπτυξη τῆς πνευματικῆς μας ζωῆς, μᾶς βοηθοῦν τά πνευματικά ἐμβόλια, πού εἶναι τό βάπτισμα καί τό Χρίσμα, καί ἡ Μετάληψη τοῦ Σώματος καί τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι τό «ἀντίδοτο τοῦ μή ἀποθανεῖν».

3. Γίνεται διάλογος κατά πόσον ἡ Ἐκκλησία μπορεῖ νά συστήση τόν ἐμβολιασμό τοῦ ἀνθρώπου γιά τήν ἀσθένεια covid-19.

Ὑπάρχουν κάποιες ἀντιρρήσεις, ἀπό πλευρᾶς μερικῶν ἰατρῶν, καί ἡ συζήτηση αὐτή πρέπει νά ἐξαντληθῆ μεταξύ τῶν ἐπιστημόνων ἰατρῶν, γιά τό καλό τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης καί γενικότερα τοῦ ἀνθρώπου. Ἄλλωστε, μέ τόν ἐπιστημονικό διάλογο ἡ ἰατρική ἐπιστήμη ἀφ' ἑνός μέν διασφαλίζεται, ἀφ' ἑτέρου δέ ἀναπτύσσεται ἀκόμη περισσότερο.

Ἐπίσης, ὑπάρχουν ἄλλοι πού ἰσχυρίζονται ὅτι οἱ διεθνεῖς καί Εὐρωπαϊκοί ὀργανισμοί, πού ἐνέκριναν τό νέο ἐμβόλιο, πιέστηκαν ἀπό διάφορα οἰκονομικά καί πολιτικά συμφέροντα. Αὐτό, ὅμως, ἄν ὄντως ἐξασκήθηκαν τέτοιες πιέσεις, γίνεται καί γιά ἄλλες περιπτώσεις παραγωγῆς προϊόντων πού χρησιμοποιοῦμε στόν βίο μας, ὅπως τήν τεχνολογία, ἀλλά καί τά ἄλλα φάρμακα.

Γιά τήν βιοτεχνολογία ἀναπτύχθηκαν διάφορες μορφές της, ἤτοι ἡ «λευκή βιοτεχνολογία», ὅπως χαρακτηρίζονται οἱ ἐφαρμογές τῆς βιοτεχνολογίας στήν βιομηχανία, ἡ «πράσινη βιοτεχνολογία», ὅπως χαρακτηρίζονται οἱ ἐφαρμογές της στόν ἀγροτικό τομέα, καί ἡ «κόκκινη βιοτεχνολογία», ὅπως χαρακτηρίζονται οἱ ἐφαρμογές τῆς βιοτεχνολογίας στήν ὑγεία καί τήν ἰατρική, πού γίνεται προσπάθεια νά καταπολεμηθοῦν καί νά προληφθοῦν οἱ ἀσθένειες στούς ἀνθρώπους. Ὅμως ὅλοι χρειαζόμαστε κατά βαθμούς καί τρόπους τά ἐπιτεύγματα τῆς σύγχρονης βιοτεχνολογίας καί στά φάρμακα.

Ὑπάρχουν, βέβαια, καί μερικοί συνωμοσιολόγοι, πού βλέπουν καί στό θέμα αὐτό διάφορες συνωμοσίες. Νομίζω, ὅμως, ὅτι τό θέμα αὐτό δέν εἶναι αὐστηρά θεολογικό, εἶναι καθαρά θέμα σωματικῆς ὑγείας τοῦ ἀνθρώπου, καί τόν πρῶτο λόγο ἔχει ἡ ἰατρική ἐπιστήμη καί ὁ θεράπων ἰατρός κάθε ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος γνωρίζει τό ἰατρικό ἱστορικό του. Ἄν θελήση κανείς νά βρῆ συνωμοσίες, σέ ὅλα τά θέματα, τότε πρέπει νά κλειστῆ σέ μιά «προστατευτική γυάλα», νά μή χρησιμοποιῆ καθόλου τήν σύγχρονη τεχνολογία ἤ νά ἀναχωρήση στήν ἔρημο καί νά μή χρησιμοποιῆ τά ἐπιτεύγματα τῆς συγχρόνου ἐπιστήμης σέ ὅλες τίς πτυχές τῆς ζωῆς μας.

4. Τό ἐρώτημα πού τίθεται εἶναι, τί πρέπει νά κάνη ἡ Ἐκκλησία στό θέμα αὐτό.

Νομίζω, κατ' ἀρχήν θά πρέπει νά ἀκούγονται οἱ εἰσηγήσεις τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Βιοηθικῆς.

Ἔπειτα, εἶναι ἕνα θέμα ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἄνθρωπος ἔχει ἐπικοινωνία μέ τούς θεράποντες ἰατρούς του. Ὅπως σέ ὅλα τά ἄλλα ἐμβόλια καί τίς ἰατρικές θεραπεῖες δέν ἀποφαίνεται ἡ Ἱερά Σύνοδος, ἔτσι δέν μπορεῖ νά ἀποφανθῆ καί στό θέμα αὐτό.

Ἐπί πλέον, σέ προσωπικό ἐπίπεδο τῶν ποιμένων, θά πρέπει νά διευκρινισθῆ ὅτι βρισκόμαστε σέ μιά μεγάλη παγκόσμια πανδημία, κατά τήν ὁποία καθημερινῶς πεθαίνουν ἄνθρωποι. Εἶναι ἕνας παγκόσμιος πόλεμος. Καί ὅπως ὁ πόλεμος εἶναι μιά περιπέτεια γιά τούς ἀνθρώπους, τό ἴδιο συμβαίνει καί σέ αὐτόν τόν παγκόσμιο πόλεμο. Οἱ Ποιμένες δέν μποροῦν νά μένουν ἀπαθεῖς μπροστά στά καθημερινά θύματα τοῦ covid-19, πού ἐκφράζονται εἴτε ὡς «κρούσματα» εἴτε ὡς «θάνατοι» εἴτε ὡς οἰκονομική κρίση εἴτε ὡς ψυχολογική κρίση ἀπό τόν ἐγκλεισμό καί τόν φόβο τοῦ θανάτου.

Ἡ Ἐκκλησία, καίτοι εἶναι ἐναντίον τοῦ πολέμου, πού ἀπειλεῖ τήν ζωή τῶν ἀνθρώπων, ἐν τούτοις συμμετέχει ποικιλοτρόπως στήν ἀντιμετώπιση αὐτῆς τῆς ἀπειλῆς γιά τήν διαφύλαξη «βωμῶν καί ἑστιῶν». Τό ἴδιο πρέπει νά συμβαίνη καί στήν παροῦσα κατάσταση. Πρέπει νά βοηθήσουμε, σεβόμενοι τήν ἐλευθερία κάθε ἀνθρώπου, στό νά δημιουργηθῆ «ἀνοσία» στόν πληθυσμό, δηλαδή νά δημιουργηθῆ ἄμυνα καί «ὀχυρό» στόν ἄνθρωπο καί τήν κοινωνία, πού σημαίνει, νά ἐνισχυθῆ τό ἀνοσοποιητικό σύστημα τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου καί τῆς κοινωνίας, γιά νά προστατευθοῦν «ἀνθρώπινες ζωές», ἀφοῦ ἡ ἀνθρώπινη ζωή εἶναι εὐλογία Θεοῦ καί δίνεται γιά νά δοξάζεται ὁ Θεός, νά ὑπηρετῆται ὁ συνάνθρωπος καί νά σωθῆ ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος αἰωνίως.

Καί ἄν ὑπάρχουν μερικές παρενέργειες, ὅπως γίνεται σέ ὅλα τά φάρμακα, θά εἶναι λιγότερες ἀπό τά καθημερινά κρούσματα καί τούς θανάτους, καί θά βοηθήση νά ἀποβληθῆ ὁ φόβος τοῦ θανάτου καί νά ἐπανέλθη ἡ κανονικότητα στήν κοινωνία μας καί τό Κράτος, ἀλλά καί στήν Ἐκκλησία γιά νά τελοῦμε ἐλεύθερα τά Μυστήρια καί τίς ἀκολουθίες.

Αὐτά θέτω ὑπ’ ὄψη Σας μέ βαθύτατο σεβασμό στό πρόσωπό Σας

+ Ὁ Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου Ἱερόθεος».

3. Τό ἀπαντητικό Γράμμα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου

Μετά τήν συζήτηση πού ἔγινε μεταξύ Ἀρχιεπισκόπου καί Ὑπουργοῦ Ὑγείας ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀναφέρθηκε «στήν ἀνάγκη συνεργασίας μέ τήν Πολιτεία γιά τόν ἐμβολιασμό καί ὑπογράμμισε ὅτι ἐνῶ θά ἤθελε νά εἶναι ὁ πρῶτος πού θά ἐμβολιαστεῖ οἱ θεράποντες ἰατροί του δέν τοῦ τό ἐπιτρέπουν ἀκόμη λόγῳ τῆς περιπέτειας μέ τήν ὑγεία του. Ἐπεσήμανε, ὅμως, ὅτι συμβολικά κάποιος ἀπό τούς Ἀρχιερεῖς θά εἶναι ἐκεῖ ἀπό τήν πρώτη μέρα γιά νά ἐμβολιαστεῖ. “Αὐτή ἡ κίνηση ἐκδηλώνει τήν συμπαράσταση σέ αὐτήν τήν προσπάθεια πού γίνεται ὄχι μόνο στή χώρα μας, ἀλλά σέ ὁλόκληρο τόν κόσμο” εἶπε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καί εὐχήθηκε νά ἔχουμε καλά ἀποτελέσματα, ὥστε τοῦ χρόνου νά γιορτάσουμε διαφορετικά τίς

μεγάλες αὐτές ἡμέρες» (Ecclesia.gr, ρεπορτάζ γιά τό Ραδιόφωνο τῆς Ἐκκλησίας: Μάκης Ἀδαμόπουλος, 22-12-2020).

Ἐπίσης, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος σέ ἀπάντηση τῆς ἐπιστολῆς μου μοῦ ἔστειλε τό ἀκόλουθο γράμμα:

«Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ Ἅγιε Ναυπάκτου κ. Ἱερόθεε,

Ἔλαβα τήν ἀπό 21 Δεκεμβρίου 2020 ἐπιστολήν σας καί γιά μιά ἀκόμη φορά ἀνέπνευσα καθαρό ἀέρα.

Ἦταν φυσικό ὁ πλοῦτος τῶν γνώσεών σας – πέρα ἀπό τήν Θεολογία- καί μάλιστα στό κεφάλαιο τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης, νά σᾶς βοηθάει ἄνετα ὥστε νά κρατᾶτε τά ὅρια τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς Ἐπιστήμης. Γίνεσθε ἔτσι λειτουργός τῆς συνεργασίας τῆς Ἐκκλησίας καί Ἐπιστήμης γιά τήν βοήθεια τοῦ ἀνθρώπου στόν βαθμό πού ὑπάρχουν ἀλληλεπιδράσεις μεταξύ ψυχῆς καί σώματος.

Μέ συνεπῆρε ἡ τελευταία σας παράγραφος:

“Ἐπί πλέον, σέ προσωπικό ἐπίπεδο τῶν ποιμένων, θά πρέπει νά διευκρινισθῇ ὅτι βρισκόμαστε σέ μιά μεγάλη παγκόσμια πανδημία, κατά τήν ὁποία καθημερινῶς πεθαίνουν ἄνθρωποι. Εἶναι ἕνας παγκόσμιος πόλεμος. Καί ὅπως ὁ πόλεμος εἶναι μιά περιπέτεια γιά τούς ἀνθρώπους, τό ἴδιο συμβαίνει καί σέ αὐτόν τόν παγκόσμιο πόλεμο. Οἱ Ποιμένες δέν μποροῦν νά μένουν ἀπαθεῖς μπροστά στά καθημερινά θύματα τοῦ covid-19, πού ἐκφράζονται εἴτε ὡς «κρούσματα» εἴτε ὡς «θάνατοι» εἴτε ὡς οἰκονομική κρίση εἴτε ὡς ψυχολογική κρίση ἀπό τόν ἐγκλεισμό καί τόν φόβο τοῦ θανάτου.

Ἡ Ἐκκλησία, καίτοι εἶναι ἐναντίον τοῦ πολέμου, πού ἀπειλεῖ τήν ζωή τῶν ἀνθρώπων, ἐν τούτοις συμμετέχει ποικιλοτρόπως στήν ἀντιμετώπιση αὐτῆς τῆς ἀπειλῆς γιά τήν διαφύλαξη «βωμῶν καί ἑστιῶν». Τό ἴδιο πρέπει νά συμβαίνῃ καί στήν παροῦσα κατάσταση. Πρέπει νά βοηθήσουμε, σεβόμενοι τήν ἐλευθερία κάθε ἀνθρώπου, στό νά δημιουργηθῇ «ἀνοσία» στόν πληθυσμό, δηλαδή νά δημιουργηθῇ ἄμυνα καί «ὀχυρό» στόν ἄνθρωπο καί τήν κοινωνία, πού σημαίνει, νά ἐνισχυθῇ τό ἀνοσοποιητικό σύστημα τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου καί τῆς κοινωνίας, γιά νά προστατευθοῦν «ἀνθρώπινες ζωές», ἀφοῦ ἡ ἀνθρώπινη ζωή εἶναι εὐλογία Θεοῦ καί δίνεται γιά νά δοξάζεται ὁ Θεός, νά ὑπηρετῆται ὁ συνάνθρωπος καί νά σωθῇ ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος αἰωνίως”.

Ἡ περιπέτειά μου δέν ἐπιτρέπει πρός τό παρόν τόν ἐμβολιασμό μου, διαφορετικά θά προσερχόμουν μαζί μέ τούς πρώτους.

Γνωρίζοντας τόν χαρακτῆρα σας, διαβάζοντας τό σχετικό κείμενό σας σᾶς προτρέπω νά πάρετε τήν θέση μου στήν πρώτη ὁμάδα ἐκείνων πού θά προσέλθουν πρός ἐμβολιασμόν.

Μετά τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης

+ Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερώνυμος»

Κατόπιν τούτου, σύμφωνα μέ τό πρόγραμμα, τό ὁποῖο κατήρτισε τό Ὑπουργεῖο Ὑγείας ἐμβολιάσθηκα στό Νοσοκομεῖο Εὐαγγελισμός τήν Κυριακή 27 Δεκεμβρίου ἐ.ἔ., στίς 5:00 μμ.

Στήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία τό σῶμα τοῦ ἀνθρώπου δέν εἶναι κακό, ὅπως δίδασκε ὁ πλατωνισμός καί ὁ μανιχαϊσμός, οὔτε ὁδηγούμαστε στήν θεοποίησή του. Τό σῶμα, πού εἶναι ἑνωμένο μέ τήν ψυχή σέ μιά ἑνότητα, ἁγιάζεται ἀπό τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ.

Συνεπῶς, φροντίζουμε τήν ὑγεία τοῦ σώματος ὄχι ὡς αὐτοσκοπό, ἀλλά γιά νά συντελῆ στήν ὑγεία μας, τόσο στήν σωματική, ὅσο καί πρό παντός τήν ψυχική καί πνευματική, ὅπως τήν προσδιορίζει ἡ Ἐκκλησία μας.